

Arrest

nr. 91 331 van 12 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 25 juli 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding van 3 juli 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partijen dienden op 15 december 2008 een eerste asielaanvraag in, waarbij zij verklaarden dezelfde dag het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 20 augustus 2009 ten aanzien van beide verzoekende partijen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekende partijen dienden tegen deze beslissingen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Via een op 8 oktober 2009 gedateerd schrijven dienden verzoekende partijen een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.4. Bij arresten van 3 december 2009 met nrs. 35 290 en 35 291 weigerde ook de Raad verzoekende partijen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 2 april 2012 de beslissing waarbij de aanvraag van verzoekende partijen om, op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf te worden gemachtigd ongegrond werd verklaard.

1.6. Bij aangetekend schrijven van 23 mei 2012 dienden verzoekende partijen een tweede aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 3 juli 2012 de beslissing waarbij de aanvraag van verzoekende partijen om, op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf te worden gemachtigd onontvankelijk werd verklaard. Deze beslissing, die verzoekende partijen op 10 juli 2012 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 23.05.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

[I. A.] [...]

+partner :

[K. Z.] [...]

+kind[er]en :

[K. F.] [...]

[I. S. A.] [...]

nationaliteit: Rusland (Federatie van)

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen :

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 27.03.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 08.10.2009. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 08.10.2009. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 27.03.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoekende partijen te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij verschaffen volgende toelichting:

“Iedere beslissing van de overheid dient in alle redelijkheid en met de nodige zorgvuldigheid te worden genomen.

Het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing dient voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

Verwerende partij dient zich bij het nemen van de beslissing niet alleen alle feiten correct en volledig vast te stellen, te waarderen en te interpreteren, daarnaast dient zij zich ook van alle relevante gegevens op de hoogte moet stellen.

Artikel 9 ter, §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoot op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Uit lezing van punt 5 in bovenstaand artikel blijkt dat verwerende partij de aanvraag onontvankelijk kan verklaren indien de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag o.b.v. artikel 9ter Vw.

Terecht merkt verwerende partij op dat het medische getuigschrift, zoals gevoegd bij de medische regularisatie aanvraag van 23.05.2012, melding maakt van ongeveer dezelfde gezondheidstoestand in vergelijking met de eerdere aanvraag.

Evenwel stelt verwerende partij ten onrechte dat in het verzoekschrift dd. 23.05.2012 door verzoekers geen nieuwe elementen werden ingeroepen (aangaande de beschikbaarheid en de toegankelijkheid voor verzoekers van de medische zorgen in het land van herkomst).

Immers moet worden opgemerkt dat verzoeker in de aanvraag dd. 23.05.2012 nieuwe informatie heeft voorgelegd waaruit blijkt dat mentale zorgen geenszins gratis zijn via het systeem van de verplichte ziekteverzekering (zulks in tegenstelling tot de stelling in het toegankelijkheidsonderzoek van de ambtenaar-geneesheer in de eerste regularisatieaanvraag). Dergelijke zorgen zijn niet inbegrepen zijn in het ziektekostenverzekeringssysteem. Zie Valery Krasnov, Isaak Gurovich en Alexey Brobov, 'Country profile: Russian Federation: mental healthcare and reform', *International Psychiatry*, Volume 7, nr. 2, april 2010, p.39, te vinden op <http://www.repsych.ac.uk/pdf/IPv7n2.pdf>:

'Psychiatric care is financed from the federal budget and is not included in the state medical Insurance system.'

Daarenboven heeft verzoeker ook uiteengezet dat zij geen financiële middelen hebben, noch ten gevolge van de gebeurtenissen in Tsjetsjenië in staat is om deze op behoorlijke wijze door arbeid te bekomen. De echtgenote van verzoeker is omwille van de medische toestand van verzoeker bovendien genoodzaakt alleen in te staan voor de huishouding (met twee jonge kinderen), zodat het ook voor haar onmogelijk zal zijn om voltijds in Tsjetsjenië aan de slag te gaan. Uit onderzoek zoals overgemaakt door verzoeker blijkt overigens dat deze psychisch-medische zorgen voor 75% van de ondervraagde personen in de Russische Federatie financieel niet toegankelijk zijn (Zie Simon GE et al. *Prevalence and predictors of depression treatment in an international primary care study. American Journal of Psychiatry*, 2004, 161: 1626-1634, zoals aangehaald in *World Health Organization and World Organization of Family Doctors (Wonca), Integrating mental health into primary care: a global perspective*, http://www.who.int/mental_health/resources/mentalhealth_PHC_2008.pdf, 2008, 34).

Tot slot heeft verzoeker ook voor het eerst aangetoond dat een efficiënte behandeling voor zijn medische aandoening niet afdoende aanwezig is in zijn land van herkomst.

Er werd hiervoor in het verzoekschrift verwezen naar een internationale studie in de *American Journal of Psychiatry*, zoals aangehaald door de *World Health Organization*. Hieruit blijkt immers dat het percentage van mensen met psychische problemen in de Russische Federatie die een adequate en doeltreffende behandeling krijgen amper 1 % bedraagt, (zie Simon GE et al. *Prevalence and predictors of depression treatment in an international primary care study. American Journal of Psychiatry*, 2004, 161: 1626-1634, zoals aangehaald in *World Health Organization and World Organization of Family Doctors (Wonca), Integrating mental health into primary care: a global perspective*, http://www.who.int/mental_health/resources/mentalhealth_PHC_2008.pdf, 2008, 34)

Ook NGO's kunnen er geen doeltreffende hulp bieden. Zie Valery Krasnov, Isaak Gurovich en Alexey Brobov, 'Country profile: Russian Federation: mental healthcare and reform', *International Psychiatry*, Volume 7, nr. 2, april 2010, p.40 (stuk 4 van het verzoekschrift 9ter dd. 23.05.2012). Uiteraard is het noodzakelijk dat verzoeker een afdoend efficiënte behandeling dient te krijgen ter behandeling van zijn medische aandoening. Uit de documentatie zoals aangehaald door verzoeker blijkt evenwel dat een dergelijke behandeling niet mogelijk is.

Ten gevolge van de isolatie van de psychiatrie en de beperkte fondsen van de psychische gezondheidszorg ten tijde van de Sovjet-Unie, ontberen de meeste beoefenaars overigens de nodige kennis en vaardigheden om een doeltreffende medische en psycho-sociale behandeling te bezorgen. (Zie hieromtrent Rachel Jenkins et al. *Mental health reform in the Russian Federation: an integrated approach to achieve social inclusion and recovery in Bulletin of the World Health Organization* Volume 85, Number 11, November 2007, (858- 866) en ook te vinden op <http://www.who.int/bulletin/volumes/85/11/06-039156/en/>.)

Van enige modernisatie van de gehanteerde behandelingswijzen is er daarenboven nog geen sprake, gelet op de beperkte financiële fondsen voor de psychische gezondheidszorg (Zie *Russian Federation: "Operational Guidance Note: Russian Federation"* <http://www.ecoi.net/russian-federation>, 17.11.2008. Zie ook Valery Krasnov, Isaak Gurovich en Alexey Brobov, 'Country profile: Russian Federation: mental healthcare and reform', *International Psychiatry*, Volume 7, nr. 2, april 2010, p.39). Aldus is zonder meer duidelijk dat verzoeker niet zal kunnen beschikken over medische zorgen van een aanvaardbaar kwalitatief niveau (RvSt 7 mei 2001, nr. 95.175.RDE 2002 N° 119; RvSt 30 november 1999, nr. 83.760.RDE 2002 N° 119; Kortg. Leuven 6 december 1996, T. Vreemd. 1997, 299-300).

Over al het voorgaande werd in de eerdere beslissing niks gesteld, laat staan rekening mee gehouden, aangezien deze aangehaalde elementen nieuwe gegevens betreffen die nog niet aan verwerende partij waren voorgelegd in het kader van een eerdere aanvraag.

Het is dan ook strijdig met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, minstens is er sprake van een schending van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel dat verwerende partij zonder meer stelt dat de informatie die verzoekers voorleggen reeds werd ingeroepen in het kader van de vorige aanvragen.

Verwerende partij had vervolgens de informatie waarvan melding in het verzoekschrift moeten voorleggen aan de ambtenaar-geneesheer (conform art. 9ter § 1 Vw.), zodat deze laatste een nieuw advies omtrent de toegankelijkheid en de beschikbaarheid kon opmaken en aan verwerende partij bezorgen.

Zulks heeft verwerende partij evenwel niet gedaan.”

3.2. Verwerende partij werpt op dat verzoekende partijen niet betwisten dat hun tweede aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd is gebaseerd op een gezondheidsproblematiek die reeds in een eerdere aanvraag werd aangevoerd. Zij stelt dat een nauwkeurige lezing van de beslissing die werd genomen ingevolge de eerdere aanvraag en het hierbij gevoegde advies van een ambtenaar-geneesheer leert dat omstandig werd ingegaan op de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische zorgen die eerste verzoekende partij nodig heeft. Tevens geeft zij aan van oordeel te zijn dat de algemene rapporten die verzoekende partijen aanbrengegen geen afbreuk kunnen doen aan de reeds tijdens de behandeling van hun eerste aanvraag gedane vaststellingen en dat er geen nieuwe elementen werden aangebracht. Zij zet uiteen dat het onderzoek inzake de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische zorgen met de grootste zorgvuldigheid gebeurde bij de behandeling van de eerste aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd en dat niets erop wijst dat de behandeling van de tweede aanvraag niet evenzeer met dezelfde zorgvuldigheid gebeurde.

3.3. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekende partijen via een op 8 oktober 2009 gedateerd schrijven een eerste aanvraag indienden om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd. Verzoekende partijen verwezen hierbij naar de psychische problemen die eerste verzoekende partij heeft en gaven aan van oordeel te zijn dat de nodige medische zorgen in de Russische Federatie niet beschikbaar of toegankelijk zijn. Verwerende partij nam op 2 april 2012 de beslissing waarbij de aanvraag van verzoekende partijen om, op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf te worden gemachtigd ongegrond werd verklaard. Verwerende partij verwees in deze beslissing naar een advies van een ambtenaar-geneesheer waarin wordt geduid dat eerste verzoekende partij kan reizen, geen mantelzorg behoeft en dat de vereiste medische zorgen in de Russische Federatie beschikbaar en toegankelijk zijn. Het staat niet ter discussie dat de medische problematiek die verzoekende partijen aanvoerden bij hun tweede aanvraag om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf te worden gemachtigd dezelfde is als deze die in de eerste aanvraag werd aangebracht. Er moet voorts worden benadrukt dat artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet verwerende partij toelaat om een herhaalde aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren indien de bij deze aanvraag ingeroepen elementen reeds werden ingeroepen in het raam van een vorige aanvraag tot afgifte van een verblijfsmachtiging om medische redenen. In voorliggende zaak werden, zoals reeds gesteld, niet alleen de psychische problemen van eerste verzoekende partij reeds in aanmerking genomen, doch werd ook de voorgehouden onbeschikbaarheid en ontoegankelijkheid van de zorgen die eerste verzoekende partij omwille van deze problemen nodig heeft grondig onderzocht. Verzoekende partijen betogen dat zij bij hun tweede aanvraag bijkomende overtuigingsstukken hebben aangebracht ter onderbouwing van hun visie dat de nodige medische zorgen in de Russische Federatie niet kunnen worden verkregen, maar tonen hiermee niet aan dat de stelling van verwerende partij dat de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de specifieke medische zorgen die eerste verzoekende partij behoeft reeds in aanmerking werden genomen incorrect is. Het feit dat verzoekende partijen, door in hun tweede aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd te verwijzen naar allerhande rapporten van algemene aard, aangaven niet akkoord te gaan met de beoordeling door de ambtenaar-geneesheer van de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van bepaalde medische zorgen in de Russische Federatie naar aanleiding van hun eerste aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen laat ook niet toe te concluderen dat deze tweede aanvraag gebaseerd was op elementen, in de zin van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet, die nog niet eerder werden ingeroepen. Het gegeven dat bepaalde verslagen nog niet eerder onder de aanbracht van verwerende partij werden gebracht doet namelijk geen afbreuk aan de vaststelling dat de elementen

ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf – met name een bepaalde medische problematiek en de bewering dat er met betrekking tot een specifiek gezondheidsprobleem in een land geen beschikbare en toegankelijke behandeling is – reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag. Verzoekende partijen kunnen niet gevolgd worden in hun standpunt dat het louter voorleggen op zich van bijkomende verslagen van algemene aard ter onderbouwing van een bepaalde redenering waarvan, op basis van meer recente inlichtingen, reeds werd vastgesteld dat deze in casu niet opgaat tot gevolg heeft dat geen toepassing meer kan worden gemaakt van de in artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet voorziene mogelijkheid om een herhaalde aanvraag onontvankelijk te verklaren. Verzoekende partijen gaan daarenboven uit van een verkeerde lezing van de motivering van de beslissing van 2 april 2012. In voormelde beslissing wordt immers nergens gesteld dat alle psychiatrische zorgen gedekt worden door een ziektekostensysteem, doch enkel dat de medicatie die eerste verzoekende partij nodig heeft gratis kan verkregen worden en in deze beslissing wordt ook geduid dat eerste verzoekende partij, aangezien niet blijkt dat zij arbeidsongeschikt is, kan voorzien in haar levensonderhoud en zij ook kan terugvallen op het kindergeld dat zij kan ontvangen en de eventuele inkomsten van haar echtgenote.

De Raad wijst er ook op dat verwerende partij haar beslissing van 2 april 2012 heeft gebaseerd op zeer recente verslagen, zodat haar – nu verzoekende partijen bij hun tweede machtigingsaanvraag naar oudere rapporten verwezen – geen onzorgvuldigheid kan worden verweten omdat zij bij het nemen van de in voorliggende zaak bestreden beslissing niet is overgegaan tot een heronderzoek.

Daar de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding, conform artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet, een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die werden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag voorheen reeds werden ingeroepen kan voorts niet dienstig verwezen worden naar het redelijkheidsbeginsel. Dit beginsel kan namelijk enkel kan spelen waar de overheid over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt (RvS 13 december 2001, nr. 101.780).

De beschouwingen van verzoekende partijen laten niet toe te besluiten dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verwerende partij beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet. Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel of van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt evenmin.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK